

HÅBET

KRISTUS-VEJEN

TRO I MØDET

TROENS PRAKSIS

KÆRLIGHEDEN ER STÆRKERE END DØDEN

Kærligheden overvinder alt! Det er betydningen af påskens budskab om Jesu død og opstandelse. Fordi døden ikke er det sidste i Jesu historie, er døden heller ikke det sidste i menneskers historie. Jesu opstandelse giver os håb om, at vi også skal opstå fra de døde.

Menneskelivet er forgængeligt. Vi har kun dette ene liv, og vi skal alle dø. Når vi står ansigt til ansigt med angsten og døden, kan udtrykket »kærligheden overvinder alt« virke både forkert og som en hån. Men troen giver håb og trøst, fordi vi tror, at Guds kærlighed er stærkere end døden. Han holder fast i os, også når vi ikke længere kan holde fast i livet.

HÅBET I GUDSTJENESTEN

I gudstjenesten står håbet i centrum – i lyset af Jesu lidelse, død og opstandelse. Det kommer frem i tekstlæsninger, bønner og salmer og ved dåb og nadver.

I forbindelse med nadveren synger vi om Jesus som Guds lam. Det er en salme om det kristne håb:

O du Guds lam!
med korsets skam,
du bar alverdens synder,
derfra vort liv begynder;
vor død til trods
opliv du os!

(Den Danske Salmebog nr. 439)

HÅBET VED BEGRAVELSEN

Både ved dåb og begravelse lyder disse bibelord:

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjer-
tighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra
de døde...

(Første Petersbrev 1,3)

Ved en begravelse kaster præsten tre skovlfulde jord på kisten og siger den
dødes navn, efterfulgt af ordene:

Af jord er du kommet.
Til jord skal du blive.
Af jorden skal du igen opstå.
(fra Begravelsesritualet)

TROSLÆRE

GUDS RIGE

Jesus lærte os at bede »komme dit rige«. Mennesker længes efter befrielse fra lidelse og ondskab, men oplever det kun i glimt. Vi ser derfor med håb frem mod Guds rige, hvor hans nåde, fred og retfærdighed hersker.

DOM OG FRELSE

Mennesker står til ansvar over for Gud. Bruger vi livet efter hans vilje eller ej? Gud dømmes os – nu og ved verdens ende, når Jesus kommer igen. Men vi behøver ikke frygte dommen, for Jesus Kristus er menneskenes frelser, som er død i vores sted. Han har taget skylden for vores ondskab på sig. Derfor bliver vi frikendt i dommen og skal ikke bekymre os om vores frelse, eller om vi er gode nok i Guds øjne.

For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.

(Romerbrevet 8,38-39)

OPSTANDELSE OG EVIGT LIV

Det kristne håb rækker ud mod opstandelsen og Guds rige. I trosbekendelsen siger vi:

Vi tror på ... kødets opstandelse og det evige liv.

(fra Trosbekendelsen)

Ligesom Jesus opstod fra de døde, sådan skal også vi erfare og opstå i Guds rige, hvor Gud i sin kærlighed vil gøre alting nyt og genoprette det ødelagte.

VITROR PÅ ET LIV FØR DØDEN

Håbet om evigt liv er ikke en flugt fra livet. Troen på, at vi er i Guds hænder, om vi lever eller dør, giver retning og mening til livet her og nu. Vi kan trygt give os i kast med livet og med at elske vores næste.

Jesus siger:

Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.

(Matthæusevangeliet 28,20)

TROENS FORTÆLLINGER

Om Jesu opstandelse fortælles det:

Da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange.

(Markusevangeliet 16,5-8)

Om Guds rige og det evige liv fortælles det:

Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:

Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud selv vil være hos dem.

Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere.
Thi det, der var før, er forsvundet.

Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!«

(Johannes' Åbenbaring 21,1-5)

TROS-INTERVIEW

F er en mand på 40 år. Han blev kristen for 15 år siden, nogle år efter at han var kommet til Danmark. F fortæller:

Før jeg blev kristen, levede jeg med en konstant frygt for dommedag. Jeg forsøgte at være et godt menneske og prøvede med såkaldte gode gerninger i håbet om at blive frelst. Men i dag kommer mine gode gerninger i kraft af, at jeg er frelst, og dommen allerede er afgjort af Jesus på korset. Dommedag er derfor nu blot den dag, hvor jeg skal se min frelser ansigt til ansigt.

Håb er mit livs horisont. Uden håb bliver livet trist og dystert. Mit kristne håb giver mig en god begrundelse til at bevare troen og have en stærk forventning om, at alt vil udvikle sig til det gode, dér hvor kærligheden er størst.

Kristus-vejen

Forfattere: Karina S. Dahlmann, Jesper Hougaard Larsen, Kirsten Münster og Mogens S. Mogensen

»Kristus-vejen« består af ni hæfter og er en del af materialet »Tro i mødet«. Materialet indeholder desuden en hæfteserie »Kristen spiritualitet« samt en vejlederbog »Tro i mødet – Indføring i kristentro i et religiøst mangfoldigt samfund«.

Projektleder og redaktør for »Tro i mødet«: Kåre Schelde Christensen

Grafisk tilrettelæggelse: Karina Rydendahl
Forlagsredaktion: Niels Roesgaard Mose

© Unitas Forlag 2010
1. udgave, 1. oplag

Unitas Forlag
Peter Bangs Vej 1d
DK-2000 Frederiksberg
Tlf. 3616 6481

info@unitasforlag.dk
www.unitasforlag.dk

Kopiering er kun tilladt i henhold til gældende lov om ophavsret

Tryk: Reklametryk, Herning

Bibelteksterne er gengivet fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992 med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab.

Udgivet i samarbejde med Folkekirke og Religionsmøde og Teologisk Pædagogisk Center og med støtte fra Den Folkekirkelige Udviklingsfond og Edith og Godtfred Kirk Christiansens Fond.